

یکشنبه 27 آبان 1397 - 10 ربیع الاول 1440 - 18 نوامبر 2018

شهادت سرلشکر پاسدار "مهدی زین الدین" فرمانده لشکر 17 علی بن ابی طالب (ع) (1363 ش)

شهادت سرلشکر پاسدار "مهدی زین الدین" فرمانده لشکر 17 علی بن ابی طالب (ع) (1363 ش)

سردار رشید اسلام، شهید مهدی زین الدین در سال 1338 ش در خرم آباد لرستان و در يك خانواده مذهبی به دنیا آمد. دوران تحصیلات متوسطه را که مصادف با تبعید شهید آیت الله سیداسدالله مدنی به خرم آباد بود در جوار پرفیض ایشان پشت سر گذاشت. علاقه متقابل آیت الله مدنی به مهدی زین الدین موجب شد که او بیشتر اوقات را در کنار آن عالم فرزانه سپری کند. مهدی در سال 1356 رتبه چهارم شرکت کنندگان کنکور سراسری از دانشگاه شیراز را اخذ نمود. خانواده شهید زین الدین در اوایل انقلاب اسلامی به شهرستان قم مهاجرت کردند. شهید زین الدین پس از انقلاب اسلامی فعالیت های خود را از جهاد سازندگی شروع کرد و سپس به عضویت رسمی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی درآمد. وی در آزادسازی کردستان از سیطره ضدانقلاب، فعالیت های فراوانی به عمل آورد و پس از شروع جنگ تحمیلی مسؤولیت های مختلفی به عهده گرفته و تا زمان شهادتش، در عملیات های متعددی شرکت نمود، تا اینکه به سبب لیاقت توصیف ناپذیرش مفتخر به فرماندهی لشکر 17 علی بن ابیطالب (ع) قم گردید. سرانجام سردار مهدی زین الدین به همراه برادرش مجید، در یکی از مناطق کردستان از سوی ضدانقلاب شربت شهادت نوشیدند و پس از تشییع با شکوه در گلزار شهدای قم در کنار هم به خاک سپرده شدند.

رحلت عالم مجاهد و فقیه جلیل آیت الله "شیخ مرتضی آشتیانی" (1325 ش)

آیت الله شیخ مرتضی آشتیانی متخلص به شعله، فرزند میرزا محمدحسن مجتهد آشتیانی در سال 1243 ش (1281 ق) در بیت رفیع مرجعیت و اجتهاد، در تهران به دنیا آمد. وی پس از فراگرفتن مقدمات و سطوح، و نیز پس از استفاده از محضر والد بزرگوارش، راهی نجف اشرف شد و از درس خارج استادانی همچون میرزا حبیب الله رشتی و آخوند ملا محمد کاظم خراسانی بهره مند گردید تا به مدارج عالی اجتهاد و فقاقت رسید. آیت الله مرتضی آشتیانی سپس به ایران مراجعت نمود و در تهران به تدریس و اقامه جماعت مشغول شد. او در نهضت تحریم تنباکو، در کنار پدرش برای پیشبرد اهداف نهضت فعالیت کرد و بعد از پدرش، در تهران مرجعیت روحانی یافت. آیت الله مرتضی آشتیانی در جریان انقلاب مشروطه نیز یکی از رهبران روحانی در تهران بود که به همین خاطر، عین الدوله، از رجال قاجار، او را از تولیت مدرسه مروی بر کنار نمود. ایشان همراه با سایر علمای تهران برای پیشبرد امر مشروطه به حرم حضرت عبدالعظیم مهاجرت کرد و تحصن گزید. وی تا آخر کار، مشروطه خواه باقی ماند ولی پس از فتح تهران توسط مشروطه طلبان و قبل از کودتای رضاخان در 1299 ش، به مشهد کوچید و وظایف دینی خود را دنبال کرد. آیت الله آشتیانی در جریان کشف حجاب، به همراه دیگر بزرگان شهر نامه اعتراض خود را به رضاخان پهلوی فرستاد که متعاقب آن، دستگیری علمای مشهد و قیام خونین مسجد گوهرشاد شکل گرفت. ایشان در کنار امور سیاسی و اجتماعی، به لحاظ اخلاص به اهل بیت، زبانزد خاص و عام بود به طوری که تمام موالید و وفيات اهل بیت را برپا نموده و با وجود کهولت سن از مردم پذیرایی و گاه خود مدیحه خوانی می نمود. ایشان دارای مکاشفات و رؤیاهای صادقه نیز بوده است. آیت الله مرتضی آشتیانی سرانجام در 27 آبان 1325 ش برابر با 23 ذی القعدة 1365 ق در 82 سالگی دارفانی را وداع گفت و در حرم امام رضا (ع) به خاک سپرده شد. میرزا محمود آشتیانی، حکیم و فقیه معاصر و اسماعیل آشتیانی، نقاش بزرگ، از فرزندان اویند.

وفات عبدالمطلب جد بزرگوار پیامبر گرامی اسلام (ص) (8 عام الفیل)

ابوحارث عبدالمطلب بن هاشم بن عبدمناف، بزرگ قبیله و قریش در زمان جاهلیت و از بزرگان عرب بود. وی مردی عظیم الشان، رفیع منزلت، متصف به اوصاف پسندیده و مشهور به افعال حمیده بود. عبدالمطلب جد پدری حضرت محمد (ص) و امام علی (ع) است. قوم قریش ریاست او را قبول داشته و به وجودش افتخار و مباهات می نمودند. از جمله آثار عبدالمطلب، حفر چاه زمزم است. او نذر کرد که هرگاه، خدای متعال، به او ده فرزند پسر کرامت کند، یکی از آن جمله را به سئت جدش، ابراهیم (ع)، قربانی کند. خدای، حاجتش برآورد و او را ده پسر عنایت فرمود. عبدالمطلب بر آن شد که نذرش را ادا کند. قرعه به نام عبدالله، پدر حضرت محمد (ص) افتاد. چون خواست او را قربان کند، خویشان مادری، او را ممانعت کردند. سرانجام با راهنمایی یکی از بزرگان، قرار بر این شد که دیه و ی یکی نفر را به جای عبدالله قربانی کنند که صد شتر معین گردید. عبدالمطلب همواره، محمد (ص) را نوازش می کرد، او را می بوسید و درباره و ی او سفارش می نمود و می گفت: این چهره را چهره و ی سروری و

زعامت مي‏بينم. چون عبدالمطلب را مرض موت رسيد، ابوطالب را بخواند و او را گفت: محمد(ص) را از دل و جان مواظب باش كه اين كودك، رايحه‏ي پدر را استشمام نموده و مهر مادر نديده. اين كودك را آينده‏اي پس شگفت در پيش است. تو مسؤولي در دوران كودكي، مراقب و مواظب او باشي، مبدا آسيمي به وي رسد. پيامبر بزرگ اسلام، در زمان رحلت جدّ خود، هشت سال داشت. ازدواج پيامبر اكرم با حضرت خديجه(س) پانزده سال قبل از بعثت (25 عام‏الفيل)

پيامبر اكرم(ص) در 25 سالگي با مشورت و ياري عمويش ابوطالب(ع) با بانوي صاحب نام قريش، خديجه بنت خويلد ازدواج نمود. خديجه‏ي كبري(س) در تمام 25 سال زندگي مشترك با پيامبر اكرم(ص) يار و غمخوار آن حضرت بود. او نخستين كسي بود كه به دين اسلام ايمان آورد و با ايمان خويش مايه‏ي آرامش خاطري براي نبي مكرم اسلام شد. آن بانوي مكرمّه، ثروت هنگفت خود را در راه رشد و تبليغ دين اسلام به پيامبر واگذار كرد و نقش مهمي در پيشرفت اين دين آسماني ايفا نمود. ثمره‏ي شيرين ازدواج خديجه با پيامبر اسلام دو پسر و چهار دختر به نام‏هاي قاسم، عبدالله، رقيه، زينب، ام‏كلثوم و حضرت فاطمه‏ي زهرا(س) بود. درگذشت "ابن قولويه" از بزرگان اماميه در حديث و فقه (368 ق)

شيخ ابوالقاسم جعفر بن محمد بن جعفر بن موسي بن قولويه قمي معروف به ابن قولويه، از مشاهير فقهاي اماميه و بزرگان حديث قرن چهارم هجري است كه در كلمات علماي رجال، از او به عظمت ياد شده است. تاريخ الشهور و الخواث، الشّهادات، كامل الزّيارات و... از تاليفات او هستند. وي در كاظمين وفات يافت و در پايين پاي حضرت امام جواد و در كنار شيخ مفيد، مدفون گرديد. اشغال جزيره‏ي هرمز توسط نيروهاي پرتغالي (913 ق)

در سال 912 ق يك ناوگان پرتغالي به فرماندهي درياسالار آلفونس آلوكرك به جزيره‏ي هرمز در خليج فارس رسيد. نماينده‏ي پادشاه پرتغال فوراً به اهميت فوق‏العاده راهبردي و تجاري محل كه مسلط بر مدخل ورودي خليج فارس بود پي برد. زيرا از آن محل، ارتباطات پرتغالي‏ها با هند محافظت مي‏شد. پرتغالي‏ها جزيره را تصرف كردند و حاكم هرمز، تابع پادشاه پرتغال گرديد و با پرداخت خراج سالانه موافقت كرد. اين امر به بروز برخورد با شاه اسماعيل اول صفوي انجاميد. آلوكرك مجبور شد در سال 913 ق از هرمز حركت كند، اما كاملاً مصمم بود تا دراولين فرصتي كه پيش آيد آن را باز پس گيرد. آلوكرك در سال 920 ق به هرمز بازگشت و معاهده‏اي با شاه اسماعيل منعقد كرد كه پيروي حاكم هرمز را از پرتغال تصديق مي‏كرد.